

paa hele Egnens økonomiske Niveau. Jeg skal ikke undlade at bringe den højtærede Minister min Tak, fordi han efter en Henstilling af mig skabte Mulighed for, at dette nye Selskab kunde komme i Gang, idet der blev ydet et Laan paa 60 000 fra Statens Side, der blev Grundlaget for, at hele denne Sag blev rejst. Men 60 000 Kr. er kun en lille Sum, hvor det drejer sig om et saa stort Formaal, og de paagældende maatte da ogsaa rejse nye Laan. Der blev i Frederikshavn Sparekasse rejst et Laan paa 225 000 Kr.

Nu er Forholdet dette, at to Femtedele af disse 200 Ejendomsbesiddere kun har en Formue af ikke 6 000 Kr. og en Aarsindtægt af ikke over 1 200 Kr. Fra deres Side, der er saa heldige at være i Besiddelse af en større økonomisk Basis, er man nu noget bange for, at dette solidariske Ansvar skal komme til at betyde, at de, naar Mergelsagen er gennemført, kommer til at betale for dem, der er økonomisk ringere stillet. Derfor vil jeg gerne henstille, om dette Laan paa de 60 000 ikke kunde komme til at staa som en Forsikring for dem, der ikke har økonomisk Evne til at betale den Mergel, de faar, og at man saaledes blev i Stand til at lette den solidariske Pligt for dem, der er bedre økonomisk situeret. Der har ogsaa foreligget et Andragende fra disse to Femtedele, de fattigststillede, om at faa de 60 000 som Tilskud, idet der peges paa, at da Slynge—Eskjær-Banen blev anlagt for en Snes Aar siden, fik den et lignende Laan, der til sidst gik over til at blive Tilskud, og man mener derfor, at der kan ske noget lignende her.

Den Bane, der nu er i fuld Virksomhed og daglig kører Mergel ud, er til at flytte fra Sted til Sted. Man har i Slynge—Eskjær-Banen et nærliggende Eksempel paa, hvor heldbringende en saadan Tilførsel af Mergel kan være. Jeg skal nævne et Eksempel: En Mand fik for 20 Aar siden en Husmandslod, som han har den Dag i Dag. Det, han den Gang kunde have paa denne Lod, var kun to Malkekreaturer, i øvrigt maatte han gaa ud paa Arbejde. Nu har han 5 store Malkekreaturer foruden nogle Ungkreaturer og to gode smaa Heste, saaledes at han nu er fri for at gaa paa Arbejde hos fremmede og kan gaa fuldstændig op i sin egen Bedrift. Han har bragt sin Jord i en saadan Kultur, at man kan sige, at om denne Sag kunde føres igennem deroppe, vilde det betyde et vældigt økonomisk Fremskridt for de paagældende Mennesker og være af stor national-økonomisk Værdi for Landet. Det vilde

betyde et virkeligt Brydningsarbejde, ny Landvinding.

Jeg vil derfor meget henstille, om man ikke paa en eller anden Maade kunde komme disse Mennesker til Hjælp, og jeg har da ogsaa ved min Forhandling med den højtærede Landbrugsminister ment at kunne spore en vis Velvillie heroverfor. Nu ved jeg jo, at Finansministeren har til Opgave at sætte hele vor Tæring efter Næring, og jeg forstaaer saa godt, at Finansministeren maa passe paa. Men dette Beløb er saa lille, det betyder saa uendelig lidt for Statens hele Budget, og man vil ved en saadan Hjælp til disse Mennesker bidrage mægtigt til Kultivering af store Arealer af dansk Jord. Banen løber paa en Strækning af 16 km med Jorder, som nu ligger hen uopdyrkede som Lyngstrækninger. Men det er Jord, som det godt kan betale sig at bryde, naar blot man kan faa Mergel paa rimelige Vilkaar. Jeg henstiller derfor, at man tager dette Spørgsmaal op og paa en eller anden Maade ved Forhandling med Interessenterne naar til et Resultat, saaledes at Arbejdet kan fortsættes og Jorden faa den Mergel, den har Brug for.

Jeg haaber, at den højtærede Landbrugsminister og den højtærede Finansminister med Velvillie vil se paa dette Spørgsmaal. Det er et meget stort og vigtigt Spørgsmaal, og Sagen har overordentlig megen Betydning.

Fisker: Jeg skal i Lighed med de Talere, der har haft Ordet i Eftermiddag, ganske afholde mig fra politiske Betragtninger og kun gøre nogle saglige Bemærkninger. Jeg vil begynde med at henvende mig til den højtærede Trafikminister angaaende et Par lokale Spørgsmaal. Fra en Række Beboere, godt et halvt Hundrede Stykker, i Sejs-Linaa Sogn ved Silkeborg har Ministeriet en Gang i Sommer modtaget et Andragende om, at der maatte blive anbragt et Trinbræt ved Led Nr. 49 omtrent midtvejs mellem Silkeborg og Svejlbæk. Jeg ved ikke, hvor langt man er naaet i Behandlingen af denne Sag, men jeg vil gerne, inden man træffer en Afgørelse, pege paa den Betydning, som man dér paa Egnen mener et saadant Trinbræt vilde kunne faa. Foruden at det til Stadighed vil blive benyttet af den stedlige Befolkning, som nu har meget daarlig Adgang til at bruge Banen — den bor omtrent midt mellem to Stationer — vil Trinbrættet kunne blive af Betydning for talrige Silkeborgensere, som herude har deres Sommerhuse og Ha-